

Restaurátorský záměr a finanční rozvaha na
RESTAUROVÁNÍ KAMENNÉ SOCHY SV. JANA NEPOMUCKÉHO S ARCHITEKTUROU
z obce Kasárna u Znojma

Restaurátorský záměr a finanční rozvaha na
RESTAUROVÁNÍ KAMENNÉ SOCHY
SV. JANA NEPOMUCKÉHO
S ARCHITEKTUROU
z obce Kasárna u Znojma

MgA. Jan KORECKÝ
akademický sochař a restaurátor

Vypracoval:
MgA. Jan Korecký, ak. soch. a rest.
Pod Cvrčkovem 736, 383 01 Prachatice
IČ: 735 27 904; DIČ: CZ7410151639;
Číslo licence MKČR: č.j. 9972/2004 a č.j. 588/2005

©2010

Obsah:

1. Současný stav

popis a charakteristika poškození díla

2. Návrh restaurátorského procesu a rozsah prováděných prací

A/ Socha a krycí deska: 2.1. Restaurátorský průzkum

2.2. Sejmutí a transfer sochy do atelieru

2.3. Etapa čištění

2.4. Etapa konsolidace kamenného materiálu

2.5. Etapa plastické rekonstrukce a doplnění chybějících částí

2.6. Etapa barevného sjednocení a lokální retuše

2.7. Etapa repase kované svatozáře

2.8. Závěrečná povrchová úprava - hydrofobizace

2.9. Znovuosazení

2.10. Restaurátorská zpráva

B/ Architektura postamentu: 2.11. Restaurátorský průzkum

2.12. Demontáž

2.13. Etapa zhotovení betonového základu – věnce

2.14. Etapa zhotovení nového kamenného soklu

2.15. Restaurátorská zpráva

3. Finanční rozvaha

položkový rozpočet jednotlivých etap restaurátorského procesu

4. Kopie MKČR k restaurování

5. Fotodokumentace

ukázka zástupných poškození

Poznámka:

Na toto dílo se vztahuje autorskoprávní ochrana podle zákona č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon) ve znění pozdějších předpisů.

V souladu s tímto zákonem je dílo duševním vlastnictvím jeho autora a jeho užití je možné jen s autorovým svolením. Kopírování nebo vydání díla i jeho částí (včetně dokumentace) je rovněž možné jen se svolením autora. Při citování díla je povinné uvedení autora a názvu díla.

1. Současný stav – popis a charakteristika poškození památky

Kamenná socha sv. Jana Nepomuckého*1) je chráněnou nemovitou kulturní památkou evidovanou v ÚSKP pod r. č. 23644/7-6603 nacházející se na katastrálním území Mramotice u kaple v obci Kasárna u města Znojma. Sochu sv. Jana Nepomuckého lze právem považovat za hodnotný doklad barokního kamenosochařského projevu jak z hlediska samotné památky a jejího umístění v historickém místě, tak i v širší souvislosti barokního umění na Moravě.

Předmětem návrhu restaurování je kamenná socha s architekturou, umístěná u kaple v blízkosti silnice v obci Kasárna u města Znojma. Celá památka se skládá z novodobé architektury - postamentu s krycí deskou a vrcholové statue.

Socha sv. Jana Nepomuckého stojí na pomyslném plintu v podobě plastických oblaků, které jsou součástí sochy. Socha světce je ztvárněná jako stojící figura a oděná v klasickém kněžském rouchu s biretem na hlavě. Stojí na levé noze, pravá je mírně pokrčená. Tělo je natočené doprava. Hlava se mírně sklání k sepjatým rukám. Ikonografické celosti chybí krucifix i palmeta. Postava světce má kovovou svatozář s pěti hvězdami, ale restaurátor se domnívá, že se jedná o pozdější doplněk. Architektura se skládá z kamenné profilované krycí desky s plastickým rolverkem na přední straně a spodního zděného postamentu hranolového tvaru s plastickým soklem. K datu průzkumu je kolem krycí desky fixována novodobá kovová

* 1) Ikonografie;

Jan Nepomucký, mučedník 15. století, jinak také patron české země, byl generálním vikářem pražského arcibiskupa Jana z Jenštejna. Hájil bezvýhradně práva církve proti králi Václavovi IV., byl umučen a shozen z Karlova mostu do Vltavy. Podle jiného podání je též mučedníkem za zpovědní tajemství.

I když skutečnost byla poněkud jiná, barokní doba proslavila Jana Nepomuckého jako typického barokního světce, který neodmyslitelně patří k půvabu české krajiny a jehož sochařské zobrazení najdeme, jak již bylo zmíněno, nejen po celých Čechách, ale i po sousedních zemích. Sochy Jana z Pomuku jsou často umístěny na mostech, kde světec působí jako jejich ochránce, na náměstích, rozcestích i u kostelů.

Jeho nesčetné sochy a obrazy obměňují většinou typ, který podle Rauchmillerova modelu vytvořil v roce 1683 pro pražský Kamenný most Jan Brokoff – jedná se o kněze v rochetě s pěti hvězdami kolem hlavy (podle nichž našli rybáři ve Vltavě jeho mrtvé tělo), držící v náručí krucifix a případně ještě palmu, symbol mučednictví a vítězství, obličej je obrácen zbožně k nebi. Tuto sochu si objednala rodina Wurnschwitzů. Tak ho s menšími obměnami vytvářeli umělci dávno před jeho oficiálním svatořečením v roce 1729.

Snad nejstarším vyobrazením sv. Jana je výjev v knize panovníka Montana z Breitenfeldu z roku 1602, tedy ještě z doby předbělohorské, představující zpověď královny Žofie. Již zde je světec v klerice, rochetě a kožešinovém plášťku, muž středních let s krátkým vousy.

Světec bývá většinou zobrazován v kanovníckém rouchu, klerice – v dlouhém šatu, vpředu zapínaném na knoflíky, zpravidla černé barvy, v liturgii užívaném jako spodní oděv, v rochetě – oděvu, který se vyvinul z alby jejím zkrácením, bývá zdoben krajkou – zlacenou, nosí se na klerice a její bělost symbolizuje čistotu duše, dále v kožešinovém plášťku se střapci. Pokrývka hlavy je čtyřrohý biret se čtyřmi vystupujícími švy.

V některých zobrazeních světec drží prst před ústy jako symbol zachování zpovědního tajemství, nebo se sklání k ukřižovanému Kristu, na němž spočívá jeho pohled. Často jsou také umístěni u světcových nohou putti, kteří nesou jeho atributy (jazyk – jenž je zobrazován samostatně, rybu, knihu, staroboleslavské paládium). Jan Nepomucký je patronem mlynářů, vorařů, lodníků a zpovědníků. Ve dvojici je zobrazován zejména s Janem Sarkandrem, anebo Antonínem Paduánským.

Literatura:

Vlnas Vít: Jan Nepomucký, Praha, Mladá fronta 1993, Česká legenda.

Piřha Petr: Čechy a jejich svatí, Praha, Comdes 1999.

Hall James: Slovník námětů a symbolů ve výtvarném umění, Praha, Mladá fronta 1991.

Herout Jaroslav: Slabikář návštěvníků památek, Pardubice, Tvorba 1994.

obruč sloužící k adjustaci květin. Protože je kovový doplněk obruče zhotoven z nevhodného materiálu – průmyslová pásovina bez jakéhokoli kovářského zpracování s nevhodnou povrchovou úpravou a jeho způsob jeho adjustace zakrývá profilovanou krycí desku, čímž snižuje estetickou kvalitu památky, restaurátor jej hodnotí jako nevhodný.

Restaurátor se domnívá, že místo současné prezentace památky není původní (sv. Jan Nepomucký stával většinou na mostech – připomínka Karlova mostu v Praze, místa svržení světce do řeky Vltavy). Ke kapli byla s největší pravděpodobností přemístěna při stavebních úpravách vozovky nebo některého z místních mostů.

Z důvodu přemístění z mostního pilíře či mostovky postrádá socha původní postament. Proto byl při přemísťování pod sochou vyzděn postament novodobý. Pod tímto zděným postamentem je s největší pravděpodobností i betonový základ, jehož přítomnost by musela být potvrzena hloubkovou sondou.

Řešení založení základu nebylo předmětem restaurátorského průzkumu.

Rozměry památky - socha: v 195cm, š 65cm, h 60cm;

- krycí deska: v 25cm, š 60cm, h 60cm;

- postament: v 80cm, š 50cm, h 50cm.

Při sochařském zpracování sochy a krycí desky byl použit druh kamene – usazené horniny vápenec*2) a novodobý postament je vyzděn nejspíše z cihel s vnějším omítkovým pláštěm na vápenno-cementové bázi. Kamennou památku lze datovat do 2. pol. 18. stol.

Vizuální průzkum potvrdil přítomnost malých fragmentů historických barevných povrchových úprav – polychromií (např. krajkový lem rochety- viz Fotodokumentace). Přesnou stratigrafii a složení těchto barevných vrstev by musel určit laboratorní průzkum případně odebraných vzorků.

K datu 15. ledna 2010 lze stav sochy sv. Jana Nepomuckého s architekturou klasifikovat jako špatný.

Celá památka vykazuje mnohá poškození vyplývající hlavně z exteriérové adjustace památky, tedy z působení povětrnostních podmínek v průběhu její existence. Stékající srážková voda, povrchové nečistoty, pyl a jiné organické produkty např. ze stromů vytvořily vlhkostní mikroklima a následné podmínky pro biologická a chemická napadení.

Jednotlivé typy poškození:

Vrcholová socha sv. Jana Nepomuckého:

Jedná se o bohatě plasticky i kompozičně kvalitní statui stojící figury sv. Jana Nepomuckého.

***2) Vápenec;**

Barva: Různá, od čistě bílé až po černou (podle přímíšenin).

Složení: Obsahuje výhradně kalcit nebo nad 95% kalcitu. Přímíšenina může být jílová hmota, různé nerosty (grafit, hematit, limonit aj.) i organická hmota.

Stavba: Vápence mají všesměrnou i rovnoběžnou stavbu (vrstevnatost i břidličnatost u mramoru). Usazené vápence jsou celistvé až jemnozrné, mramory mají zřetelná zrna. Ve vápencích organického původu jsou zachovány schránky organismů a podle nich vápence označujeme, např. numulitový, ortocerový aj.

Vznik: Většina vápenců vznikla usazením vápnitých schránek živočichů a rostlin hlavně v mořských sedimentačních pánvích. Tyto vápence nazýváme organogenní.

Literatura: Němec, František; Klíč k určování nerostů a hornin; SPN Praha 1993

Vizuální průzkum potvrdil špatný stav sochy světce. Kamenná hmota je lokálně degradována nejen na povrchu, ale zasahuje i do hloubky hmoty. Povrch celé památky vykazuje známky degradace kamenného materiálu různého stupně a intenzity, projevující se úbytkem originálního materiálu z povrchového reliéfu.

Zřejmá jsou dále drobná mechanická poškození jako na střapcích almuce, na rochetě, apod.

Na několika místech jsou viditelné vysprávký tmelů z některých z minulých rest. zásahů jako např. na střapcích almuce, nos světce, sepjaté ruce, apod.

Celkové silné znečištění památky pochází z působení mnoha negativních faktorů. Zásadní problémy vyplývají z působení srážkové vody a sněhu, korozivních účinků náletové biomasy a chemického působení různých živočišných látek. Všechny tyto příčiny se navenek projevují jako biologické napadení povrchu památky řasami a lišejníky. Toto biologické napadení je patrné hlavně v horních náletových partiích statue. Nejen že biologické napadení silně ruší estetickou hodnotu památky, ale jeho přítomnost a chemické produkty kamenný materiál nadále poškozují. V podhledových partiích dešťových stínů jsou patrná místa s nažloutlým zabarvením (např. pravé stehno), což může být způsobeno degradací neznámého chemického prostředku, použitého při některých z minulých rest. zásahů při čištění nebo konsolidaci.

Architektura:

Žádná z částí architektury při předběžném průzkumu nevykazuje žádné závažné statické poruchy. Jako nejvýznamnější se jeví tektonické poškození omítkového pláště soklu.

krycí deska - celkovou degradaci kamenného materiálu krycí desky lze klasifikovat jako střední. Tato degradace je nejvíce patrná na úbytku povrchové reliéfní vrstvy. Povrch krycí desky vykazuje známky značného stupně biologického napadení, znečištění povrchovými nečistotami a tmavými krustami. Spárová hmota ve spáře je degradovaná a na některých místech již zcela chybí.

postament – nejvýznamnější poškození hranolového postamentu je silná degradace omítkového pláště, který praská, trhá se a odděluje od zděného jádra. To může být způsobeno buď nevhodným složením omítkové hmoty, kde převažuje cementová složka, která způsobuje přílišnou tvrdost a neprodyšnost vrstvy, nebo silné spodní zavlhčení, způsobené žádnou, nebo nedostatečnou izolací mezi základem a soklem postamentu.

Protože je v záměru majitele a investora přesun sochy a nepůvodní postament je zděný, tudíž nepřesunutelný bez jeho kompletní demontáže, navrhuje restaurátor zhotovení nového postamentu z materiálu kamene, tedy materiálu, který bude svou materiálovou podstatou odpovídat kamenným originálním částem památky. Navíc by jeho proporce a tvarosloví mohlo odpovídat slohovému zařazení sochy a doplnit a podpořit estetickou kvalitu vrcholové sochy.

K datu průzkumu je kolem krycí desky fixována novodobá kovová obruč sloužící k adjustaci květin. Protože je kovový doplněk obruče zhotoven z nevhodného materiálu – průmyslová pásovina bez jakéhokoli kovářského zpracování s nevhodnou povrchovou úpravou (kovový materiál vykazuje na povrchu přítomnost hloubkového korozního procesu projevujícího se viditelnými korozními produkty – tzv. povrchová důlková koroze) a jeho způsob jeho adjustace zakrývá profilovanou krycí desku, čímž snižuje estetickou kvalitu památky, restaurátor jej hodnotí jako nevhodný a doporučuje jeho odstranění, popř. nahrazení novým kovovým doplňkem dobově odpovídajícího tvarosloví s technicky řešeným kotvením.

Je nepochybné, že socha sv. Jana Nepomuckého s krací deskou patří k nedílnému památkovému bohatství obce Kasárna. Má tedy právo na důstojné zacházení a patřičnou prezentaci. Z prvotního restaurátorského průzkumu vyplývá množství vstupů z hlediska fyzikálně - chemického, ale i estetického. Návrh postupu následuje:

2. Návrh restaurátorského procesu

Jednotlivé etapy restaurátorského procesu jsou seřazeny podle logiky jednotlivých technologických etap. Z charakteru a rozsahu poškození památky je nutné v průběhu restaurátorského procesu provést :

A/ Socha a krycí deska:

2. 1. Restaurátorský průzkum :

Bude proveden detailní popis rozsahu poškození a degradace materiálu. Restaurátorský průzkum zajistí podklady pro následnou etapu plastické rekonstrukce nebo při rekonstrukci chybějících kovových atributů. Na základě restaurátorského průzkumu se dále může projevit nutnost průzkumu laboratorního, nezbytného pro následující etapy restaurátorského zásahu nebo pro doložení umělecko-historického vývoje památky.

Jen tak lze určit povahu i charakter jednotlivých poškození, zjistit možnosti historických tmelů nebo barevných úprav.

2. 2. Sejmutí a transfer sochy do atelieru :

Nejdříve ze sochy sv. Jana Nepomuckého sejmuta kovová svatozář.

Všechny cementové tmely ve spárách mezi vrcholovou sochou a krycí deskou budou mechanicky odstraněny. Krycí deska bude pak od zděného postamentu odklínována dřevěnými klíny. Uvolněná vrcholová statue světce bude převezena do atelieru restaurátora. Jen tak bude možné její stav zcela stabilizovat a následně rehabilitovat i její plastickou kvalitu.

2. 3. Etapa čištění :

Socha i krycí deska budou očištěny kombinovaným chemickým a mechanickým čištěním.

Znečištění povrchovými nečistotami a prachovými depozity a dále pak biologické napadení řasami a lišejníky, bude odstraněno čištěním mechanickou i chemickou cestou. Tmavé krusty budou naměkčeny zábaly a odstraněny. Případné nevhodné neprodyšné tmely, nanesené při minulých restaurátorských zásazích, pod kterými je kamenný materiál zdegradován, budou odstraněny v plném rozsahu a v jedné z následujících etap nahrazeny novými tmely odpovídajícími texturou i strukturou doplňovanému originálu.

Vzhledem k materiálu statue i krycí desky – vápence, doporučuje restaurátor v tomto případě čištění v lázni vápenné vody. Jen tak lze vytěsnit nejen povrchové nečistoty, ale i případné chemické prostředky použité při minulých restaurátorských zásazích. Navíc u druhu kamene vápence slouží vápenná voda i jako konsolidační prostředek.

Při použití jakékoli z metod čištění je však nutné respektovat charakter povrchového reliéfu památky s ohledem na zachování historické patiny a celkový estetický dojem.

2. 4. Etapa konsolidace kamenného materiálu :

Po důkladném očištění bude kamenná hmota částí památky statue i krycí desky důkladně zpevněna zvoleným konsolidantem. Konsolidační proces je metoda, jejímž cílem je obnovení pevnosti a soudržnosti materiálu.

I přes využití možnosti kombinace etapy čištění s etapou konsolidace za použití anorganického konzervačního prostředku – vápenné vody (používané právě hlavně ke konsolidaci vápenců - mramorů, pískovců s vápenatým tmelem), kdy je z naloženého vápna sebrána modrozelená voda – roztok hydroxidu vápenatého a do této lázně socha na určitou dobu naložena (cca 10 dní) a při vysychání vlivem všudypřítomného oxidu uhličitého vzniká z roztoku vápenec – uhličitán vápenatý, může v případě potřeby dojít k nutnosti další lokální konsolidace v různém stupni a rozsahu, a to podle míry degradace kamenného materiálu jednotlivých částí. Ve všech případech bude použit ověřený zpevňující materiál na bázi organokřemičitanů v teplotně příznivém klimatu tak, aby kapalné látky mohly optimálně vniknout do kamenného materiálu a penetrovaly jej co nejhlouběji. Jen tak je možné restituovat chybějící strukturu pojiva. Úspěšnost konsolidace závisí na vysoké nasákavosti, vzlínavosti a pórovitosti daného materiálu.

Defekty (trhliny, praskliny) budou injektovány nízkomolekulární pryskyřicí (epoxidovou nebo akrylátovou) jejíž viskozita (míra vnitřního tření – hustota) by se v po sobě následujících etapách měla mírně zvyšovat. Vlastnosti tohoto injektážního materiálu však musí splňovat potřebné požadavky (zatékavost, pevnost a pružnost).

2. 5. Etapa plastické rekonstrukce a doplnění chybějících částí :

Doplňování jednotlivých chybějících částí statue bude prováděno v plném rozsahu přímo na kamenné originály barevně i strukturně odpovídajícím tmelem tak, aby byla statui světce navrácena plnost formy a vypovídající hodnota s ohledem na celkové vyznění díla a zároveň nebyla narušena plastická kvalita kamenného originálu. Rozsah a podoba lokálních doplňků bude provedena na základě ikonografických, fotografických podkladů a analogií v interpretaci s kontextem barokního sochařství.

Nově domodelované části by tak měli respektovat charakter sochařské modelace i celkový charakter díla. U největších doplňků restaurátor navrhuje technologii doplnění kamennými filuňky (sepjaté ruce, střapeč), u menších doplnění cementovou směsí plněnou kamennou drtí identickou doplňovanému kameni vápence, tedy tmelem, který respektuje strukturu, složení a barevnost kamenného originálu.

V místech, která nejsou mechanicky namáhána budou tmely nanášeny na materiál přímo, na místa exponovaná budou tmely nanášeny na armatury z materiálu nepodléhajícímu korozi. Po vytvrzení budou tmely povrchově opracovány a dotvarovány do požadovaného tvaru a struktury.

2. 6. Etapa barevného sjednocení a lokální retuše :

Případné dochované historické barevné vrstvy budou zajištěny fixováním vhodným prostředkem. V tomto případě např. roztokem Paraloidu B 72.

Vzhledem k rozdílnosti materiálů a jejich zpracování je možné provést lokální barevnou retuš umožňující estetické spojení doplňků s originálním materiálem umělého kamene. Barevná retuš musí být provedena jiným technologickým postupem tak, aby bylo respektováno obecně platné památkové stanovisko, požadující reverzibilitu této barevnosti. Nejprve budou tedy barevně sjednocena místa doplněná umělým kamenným

materiálem, následně pak místa, jež by rušila estetické vnímání díla.

2. 7. Etapa repase kované svatozáře :

Na svatozáři bude provedena revize kotvení jednotlivých hvězd.

Protože stávající povrchová úprava již neplní svou ochrannou funkci a esteticky by nedoplňovala nově zrestaurovanou sochu, bude svatozář povrchově ošetřena – očištěna, opatřena zinkovou vrstvou a vrchními nátěrovými systémy, které budou zároveň sloužit jako barevný podklad pod zlacení. Jako nejvhodnější se jeví klasická technologie zlacení plátkovým zlatem na mixtion.

2. 8. Závěrečná povrchová úprava - hydrofobizace :

Zrestaurovaná socha i krycí deska by měly být vzhledem k povětrnostním podmínkám povrchově ošetřena tak, aby byla chráněna před všemi negativními vlivy, které tuto památku mohou nadále poškozovat. Celý povrch památky tak bude opatřen ochrannými nátěry prostředky proti biologickému napadení a na závěr nátěry prostředky hydrofobizačními. Hydrofobizace může být prováděna jednak nanášením štětcem, tedy natíráním, nebo je možné použít i metodiku nástřiku, kterou lze lépe usměrňovat prosycenost původního materiálu. Tyto postupy se mohou vzhledem ke stavu památky navzájem prolínat a doplňovat.

Tato opatření zabrání bezprostřednímu působení vody na povrch a jejímu pronikání dovnitř a zaručí dlouhodobé estetické působení.

2. 9. Znovuosazení :

Zrestaurovaná kamenná socha i krycí deska budou po přemístění adjustovány zpět na spodní postament (nově zděný nebo nově zhotovený kamenný). Výška znovuosazených částí musí respektovat původní výšky a rozměry před demontáží a to podle zaměření provedeném při restaurátorském průzkumu. Jejich statické zajištění bude respektovat původní řešení. Technické řešení včetně znovuosazení, včetně použitých materiálů, musí být ale provedeno tak, aby byla zajištěna statická i tektonická stabilita znovuosazovaných částí.

2. 10. Restaurátorská zpráva :

Bude vyhotovena v počtu a rozsahu odpovídajícímu zákonu č. 20/1987, kde budou zdokumentovány (písemně i fotograficky) všechny jednotlivé etapy restaurátorského procesu, použité metody a materiály.

B/ Architektura postamentu:

2. 11. Restaurátorský průzkum :

Technologický postup obdobný jako v kapitole 2.1.

2. 12. Demontáž :

Z důvodu nemožnosti transportu zděného postamentu jako celku a jeho následnému použití vyplývá, že by měl být na nově zvoleném místě zhotoven nový postament, ať už zděný, nebo kamenný. Proto bude stávající zděný postament demontován v celém rozsahu až na úroveň terénu.

V případě, že byl pod památkou zhotoven betonový základ, doporučuje restaurátor jeho odstranění nejméně do takové hloubky, aby mohl být vrchní terén upraven do podoby terénu okolního.

2.13. Etapa zhotovení betonového základu – věnce :

Ať již bude nově zhotovený postament zděný, či kamenný, bude nutné pod něj vybudovat pevný základ.

Hloubka jámy by měla být zvolena do nepromrzající hloubky 80 cm. Základ je možné nalít z konstrukčního betonu. Horní plochu základu je vhodné opatřit hydroizolační vrstvou (např. BOTAZIT MS 30), popř. vrchní asfaltovou hydroizolační vrstvou. Vlhkost a vlhkostní režim okolo nově zhotoveného základu by měly být regulovány obkopáním po celém obvodu základu a zásypem šterkové drenáže.

2.14. Etapa zhotovení nového kamenného soklu :

V tomto případě, kdy není původnost stávajícího zděného postamentu historicky podložena a stávající zděný postament technicky ani esteticky neodpovídá „horní nesené“ památce krycí desky a sochy světce, restaurátor jako nejvhodnější řešení navrhuje nahrazení zděného postamentu nově zhotoveným kamenným postamentem s profilovaným soklem (např. se zrcadlovým rámem). Toto řešení zaručí nejen dlouhodobé estetické působení, ale i technickou trvanlivost a odolnost kamenného materiálu – např. žuly vůči povětrnostním podmínkám a okolí blízké vozovky.

V případě schválení řešení nahrazení postamentu musí být návrhy tvarosloví proporce respektující doplňovaný originál konzultovány se zástupci příslušného NPÚ.

2.15. Restaurátorská zpráva :

Bude vyhotovena v počtu a rozsahu odpovídajícímu zákonu č. 20/1987, kde budou zdokumentovány (písemně i fotograficky) všechny jednotlivé etapy restaurátorského procesu, použité metody a materiály.

Poznámka: jako součást nově zhotoveného postamentu je možné počítat i s umístěním kovového háku na obětiny (květiny), nebo držáku např. na světlo, či lucerny ve tvaru hvězdy (u světce Jana Nepomuckého) a jeho fixace do těla postamentu, čímž se eliminuje skutečnost kotvení jakýchkoli nevhodných kovových doplňků, např. obručí do části památky krycí desky. Tvarosloví, proporce a povrchová úprava musí být řešena ve spolupráci se zástupci příslušného NPÚ.

3. Finanční rozvaha –

A/ Socha a krycí deska:

- 2.1. Restaurátorský průzkum
- 2.2. Sejmутí a transfer sochy do atelieru
- 2.3. Etapa čištění
- 2.4. Etapa konsolidace kamenného materiálu
- 2.5. Etapa plastické rekonstrukce a doplnění chybějících částí
- 2.6. Etapa barevného sjednocení a lokální retuše
- 2.7. Etapa repase kované svatozáře
- 2.8. Závěrečná povrchová úprava – hydrofobizace
- 2.9. Znovuosazení
- 2.10. Restaurátorská zpráva

Finální cena za restaurátorské práce bez DPH 10%

B/ Architektura postamentu:

- 2.11. Restaurátorský průzkum
- 2.12. Demontáž
(v případě existence stávajícího betonového hloubkového základu a požadavku jeho de
částce započítána)
- 2.13. Etapa zhotovení betonového základu – věnce
- 2.14. Etapa zhotovení nového kamenného soklu
(částka počítána na zhotovení spodní profilované části a středový sokl z materiálu žuly)
- 2.15. Restaurátorská zpráva

Finální cena za restaurátorské práce bez DPH 10%

Celková cena za restaurátorské práce bez DPH 10%

Celkové DPH 10%

Celková cena za restaurování včetně DPH 10%

Rozpočet reaguje na současné ceny na trhu a platí po dobu 6 měsíců.

V Prachaticích dne 25. 1. 2010

MgA. Jan Korecký
akademický sochař a restaurátor
Pod Cvrčkovem 736, 383 01 Prachatice
IČO: 736 27 904 DIČ: CZ7410151639
Tel: 721 109 374 j.koreckymail.com

MgA. Korecký Jan